

15. NED./GODINU 07. 07. 2013.

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Sv. Bonaventura, b., c. naučitelj
- **Utorak:** - Gospa Karmelska
- **Srijeda:** - Rufina, Marcelina, Hedviga
- **Četvrtak:** - Emilija, Frederik, Bruno
- **Petak:** - Aura, Zora, Zlata, Zlatko
- **Subota:** - sv. Apolinar, sv. Ilija prorok

M I S E S U:

Prizna – Sv. Ante: 8,00 sati

+ Martin i Ivka Matijević

Cesarica u 9 sati + Jakov Smojver

Lukovo Š. u 11 sati + Ivan i Ana Šikić

Papa Franjo

Papa Franjo nas svako-dnevno ugodno zadivljuje i iznenađuje. Draga nam je njegova srdačnost i neposrednost. Stoga se i mi slobodno divimo i oduševljajmo stilom dragog nam pape Franje, ali nikako ne zaboravimo iz Djela apostolskih: " **A Crkva se svesrdno moljaše za Petra.**

Dobro je što nam se sviđa taj njegov stil, ali pokušajmo i mi s " novim stilom" u svome životu.

Na stoliću poslužite se Glas koncilom

Izdaje: Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag

Župnik: fra Josip Grivić

Župni vikar.: fra Zlatko Šafarić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

u župnoj crkvi su:

15. NED./GODINU 14. 07. 2013.

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

19 sati + Žarko Šegota

Ponedjeljak, 15. SRPNJA

19,00 sati + Vinko Ptiček

Utorak, 16. SRPNJA

19,00 sati + Marijan Vrban

Srijeda, 17. SRPNJA

19,00 sati + obitelj Trunk

Četvrtak, 18. SRPNJA

19,00 sati

Petak, 19. SRPNJA

19,00 sati

Subota, 20. SRPNJA

19,00 sati +

Barić Draga na groblju u 19,30

Misna nakana po dogovoru

16. NED./GODINU 21. 07. 2013.

Prizna- Sv. Ante: 8,00 s. + Kata i Blaž Mandekić

i Grga Jurčić

Cesarica : 9 sati Za sve pok. iz ob. Pugelj

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

19 sati + Radovan Tiljak

L. Šugarje: 11 sati + Milan, Zorka i Beba

Mišković

Župni listić

Župe sv. Karla Boromejskog te
župa Cesarica, L. Šugarje i Prizna
Kapucinski samostan
Kapucinska 1, Karlobag
tel. 053 / 694 - 039; fax. 053 / 694 - 178

14. 07. 2013.

God. III., br. 90.

Neki putnik Samarijanac dođe blizu njega pa kad ga vidje, sažali se. Pristupi mu, opramu rane uljem i vinom u zavi ih.

Zatim ga stavi na svoje kljuse, odvede u gostionicu i preuze za nj brigu.

Sutradan izvadi dva denara i dade ih gostioničaru:

„Brini se za nj – reče mu – pa ako što više potrošiš, ja ću ti na povratku platiti.”

(Lk 10,33-35)

Sveti Bonaventura

Danas slavimo „serafskog crkvenog naučitelja“, svetog Bonaventuru. Rodio se 1221. kao Giovanni Fidenza u talijanskom gradiću Civita di Bagnoregio (Lazio), kao sin Marije di Ritello i liječnika Giovannija. Kao dječaćić

ozdravio je od teške bolesti po zagovoru svetog Franje Asiškog. Kad se dijete opravilo, Franjo je uskliknuo: „O, buona ventura!“ („O, dobre li sreće!“) Studirao je teologiju i filozofiju u Parizu. S 22 godine pristupio je franjevačkom redu i uzeo ime Bonaventura. Učenik Aleksandra Haleškoga i Ivana iz La Rochellea, prijatelj svetog Tome Akvinskog i svetog kralja Louisa IX, od 1257. do 1274. djelovao je kao general franjevačkog reda. Bio je biskup Albana (Italija) i kardinal. Kad su mu papini izaslanici donijeli kardinalski šešir, on je u dvorištu prao suđe pa im je rekao: „Objesite šešir na onu granu dok ne završim pranje!“ Zaljubljenik Srca Isusova, iz njegove ljubavi crpio je snagu za svoju ljubaznost kojom je sve osvajao.

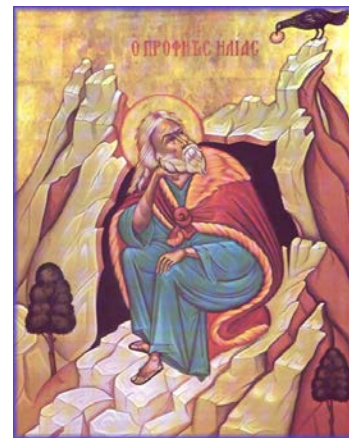
Bio je veliki znanstvenik, teolog i mistik. Kad ga je posjetio sveti Toma Akvinski, upitao ga je odakle mu tolika mudrost. Bonaventura mu je među knjigama iza zastora pokazao raspelo i rekao: „Ovo je moja mudrost!“ Napisa je životopis svetog Franje Asiškog (Legenda maior seu Vita), remek-djelo srednjovjekovne hagiografije. Toma Akvinski je uskliknuo: „Pustimo da jedan svetac piše o drugome!“ Bonaventura je autor brojnih djela, među njima filozofske, teološke i mističke rasprave Put duše k Bogu (Itinerarium mentis in Deum), o tome kako se čovjek preko šest stepenica uzdiže do Boga, sve do mira prave kontemplacije. Kao tajnik pape Grgura X. bio je sudionik Općeg sabora u Lyonu, gdje je i preminuo na današnji dan, 15. srpnja 1274. Svetim ga je proglasio 1482. papa Siksto IV, a crkvenim naučiteljem („Doctor Seraphicus“) 1588. papa Siksto V. Zazivaju ga kod crijevnih bolesti, a zaštitnik je brojnih gradova, učilišta, župa, crkava i kapela diljem svijeta i naših krajeva (katedrala u Banjoj Luci, franjevački samostan u Visokom).

Iz pera Bogumira Milinovića Zvonka" kapucina i župnika u Karlobagu (14. 07. 1939.)

(3. nastavak)

Njegova smrt bila je sveta – kao smrt pravednoga. Njegovi zadnji časi nisu bili teški. Dva mjeseca prije smrti nije imao naročito kakvih teških bolova; samo je venuo. Teško mu se je bilo rastati sa svojom braćom. Više puta svi mi koji smo dolazili k njemu, da ga tješimo i bodrimo, nijesmo smjeli govoriti, da se smrt približava, da ga polako nestaje, samo da ga razveselimo. U zadnjim danima mnogo je politizirao, svojski se zauzimao za domaće prilike, osobito slobodnu Hrvatsku, koju je uvijek imao pred očima, jer ju je istinski i pravo kao čelik Hrvat ljubio. Par dana prije smrti uvidio da ga nema. Sile su sasvim klonule, živci popustili; njegovo tijelo bilo je samo mali kostur u kojem je bila silna i jaka duša, lice sleglo, niz koju se spustila dugačka sijeda žučkasta časna brada. Njegova želja zadnja nije se ispunila; naime kako je bio strastveni ribar, osobito kanja, preko zime sam je spleo novi kanjevnik za lov u ljeti, želio je da ga barem smoči jedanput u moru; ali to nije mogao. Gvardijan samostana o. Vinko Dešić dade mu sveto ulje i svetu pričest, koju mu je često nosio. Nato o. gvardijan i o. Mihovil Hlača ostavili su ga i pošli na novi provincijalni kapitul u Celje. Bolesnik toplo im se preporučio, da se svojski zauzmu za samostan u Karlobagu, koji mu je bio uvijek na srcu.

Karlo je bio blaga i nježna srca, često bi plakao. Međutim oni su otišli; a kod kuće su ostali o. Josip Kolačko i ja sa tri brata laika. Dne 11. srpnja u 5 sati bolesnik je bio dosta slab, uhvatila ga smrtna groznica, ovih redaka preporučio mu je plemenitu dušu Svemogućemu Bogu i dao Apostolski blagoslov. Bolesnik je oči bio sasvim zatvorio i molio uzajamno litanije za sretnu smrt. Na to je došao k sebi i cijeli dan se slabo osjećao te je sam rekao da će 12. drugi dan već zvoniti 'Zdrava Marija' za njega i da će ga se ipak spomenuti njegova duša Bažani i pustiti koju suzu za njim. Poslije podne zamolio je pisca ovih redaka, da bude na zadnjem času kod njega. U 5 sati ispušio je zadnju cigaretu i nato pao u agoniju. U 6 sati manje 5 minuta sasvim mirno, spokojno u duhu svetosti uz molitvu braće predao je dušu Bogu. Tako je ostavio ovu suznu dolinu i preselio se u sretniji vječni život.

Sveti Ilija

Starozavjetni prorok Ilija bio je rodom iz Tišbe (današnji Jordan) i djelovao je u IX. stoljeću prije Krista. Prema Svetom pismu u doba izraelskih kraljeva Ahaba i Ahasje vatreno se borio za vjeru u jednoga pravoga Boga,

Jahvea. Njegovo ime u hebrejskom jeziku znači „Jahve je moj Bog“, a za tu se istinu prorok Ilija cijeli svoj život i zalagao. Bog je poslao Iliju da opakom kralju Ahabu (oko 860. prije Krista) navijesti veliku sušu. Pred srditim Ahabom, koji je poubijao sve izraelske svećenike i širio štovanje krivih bogova, Ilija se morao skrivati. U pustinji mu je hranu donosio gavran. U Sarepti Sidonskoj Iliju je hranila neka udovica kojoj je on molitvom oživio mrtvog sina. Nakon tri sušne i gladne godine, vratio se Ilija Ahabu i izazvao na dvoboj 450 Baalovih svećenika. Na gori Karmelu pred Ahabom i mnoštvom naroda priredili su dva junca na dva žrtvenika. Tada je Ilija rekao: „Sada prizovite vi svoje bogove a ja ću prizvati svojega Boga Jahvu. Onaj koji pusti oganj na žrtvu pravi je Bog.“ I Baalovi svećenici počeli su vikati od jutra do podne: „Baale, usliši nas!“ Ali odgovora nije bilo. Ilija im se rugao: „Vičite jače, možda vam bogovi spavaju!“ A oni su još jače vikali i noževima se parali. Pred večer je Ilija oko svojeg žrtvenika iskopao jarak, sve polio s puno vode i pomolio se: „Jahve, pokaži danas da si ti Bog Izraelov!“ Tada je pao oganj s neba, spalio žrtvu na žrtveniku i osušio vodu u opkopu. Sav narod je pao na zemlju vičući: „Jahve je Bog!“ Nakon toga se Ilija pomolio za kišu i pala je obilna kiša. Kad je došlo vrijeme da Ilija pođe sa Zemlje, poveo je sa sobom učenika Elizeja, došli su do rijeke Jordana, Ilija je udario plaštem po vodi, ona se rastavila na jednu i drugu stranu te su prešli po suhom. Išli su dalje i odjednom su se pojavili ognjeni konji i kola i Ilija se počeo s njima dizati prema nebu.